

Krzysztof Szamałek

Łagiewniki, woj. bydgoskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 18, 71

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Celem badań, będących kontynuacją prac zapoczątkowanych w 1981 r., było ustalenie zasięgu cmentarzyska oraz określenie stref występowania grobów różnego typu.

Zbadano obszar o powierzchni 1.000 m², wydzielając ogółem 108 obiektów, w tym 74 groby oraz 34 inne obiekty (jamy i dołki postłupowe). Typowy zespół grobowy stanowiła popielnica przykryta misą odwróconą do góry dnem, bądź też przykryta kamieniem. Wyposażenie jest nieliczne: przystawki ceramiczne i mało charakterystyczne przedmioty brązowe. W obrębie nekropoli zarysowują się dwie strefy: z koncentracją grobów popielnicowych oraz północna, w której przeważają groby bespopielnicowe. W tej też części stanowiska występują pozostałości osadnictwa neolitycznego.

Cmentarzysko jest sukcesywnie niszczone przez głęboką orkę, szczególnie w części południowej.

Materiały przechowywane są w IP UAM w Poznaniu.

KOTLA
woj. legnickie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit

KOWALEWKO, gm. Oborniki
woj. poznańskie
Stanowisko 3

patrz
epoka brązu

LISEWO, gm. Pyzdry
woj. konińskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca i Arletta Świerkowska. Finansował Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury lużyckiej, cmentarzysko kultury przeworskiej.

Stanowisko położone jest na płaskim wyniesieniu w dolinie Prosnicy na południe od wsi i na wschód od rzeki. Badania miały charakter ratowniczy. Złożono 6 wykopów o łącznej pow. 300 m². Zarejestrowano 58 obiektów: jamy, dołki postłupowe, paleniska. Na podstawie uzyskanego materiału należy je datować na okres halztański. W wykopach lokowanych na kulminacji wzniesienia odsłonięto 3 groby kultury przeworskiej z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich I. Materiał grobowy występuje również w warstwie ornej. Wskazywałoby to na częściowe zniszczenie cmentarzyska.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończono.

LUBIĄŻ
woj. wrocławskie

patrz
późne średniowiecze

ŁAGIEWNIKI
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Wielkopolski
w Poznaniu

Badania prowadził dr Krzysztof Szamalek. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Osada kultury lużyckiej /okres halztański/, osada kultury przeworskiej.

Stanowisko jest usytuowane na zachodnim brzegu jeziora Gopło, na łagodnym wyniesieniu o ekspozycji wschodniej, w odległości około 500 m na południowy wschód od półwyspu zwanego "Strzeżnicą". Wobec dawniejszych sugestii o istnieniu w tym miejscu cmentarzyska kultury lużyckiej założono 7 sondyżyc przecinających stanowisko. We wszystkich sondażach poziom akumulacyjno-prochniczny, który tworzą czarne ziemie pobagienne, zalegał na warstwie glin morenowych, w której były wkopane nieliczne jamy. W dwóch natrafiono na ułamki naczyń kultury lużyckiej z okresu halztańskiego, w jednej kultury przeworskiej, potwierdzając istnienie osad tych kultur. Nie ujawniono natomiast śladów cmentarzyska.

ŁODYGOWO, gm. Kistlice
woj. elbląskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze